No. 2365 Zaterdag 4 Mei 1929. 46ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De Curaçaosche Begrooting voor 1930.

Het Voorloopig Verslag.

'n Lijvig stuk, het Voorloopig Verslag van den Kol. Raad op de ontwerp-begrooting voor het dienstjaar 1930, - een stuk, waarin zwaar geboomd wordt, met name over de leeningspolitiek, zooals in de ingediende begrooting voor 1930, en niet minder in de Suppletoire begrooting voor dit jaar tot uiting gekomen.

Want ofschoon het in den aanhef der *„Algemeene Beschouwingen"* heet, dat 't den afdeelingen aangenaam was, dat bij het Bestuur het vertrouwen op de bestendiging van den bloei van dit gewest in die mate bestaat, dat zij nu reeds voor de tweede maal een met *leeningen* sluitende begrooting in ontwerp ontvangen, zijn er, zooals uit het vervolg blijkt, toch verschillende leden, die, wel wat al te pessimistisch gestemd, een beetje huiverig [illegible]

[illegible]

In verband met de onzekerheid omtrent het accres der middelen in dit tijdperk van evolutie, en met het oog op een voorzichtige financieele politiek, waarop reeds meer is aangedrongen, stelt een lid [illegible] van meening [illegible] den Raad de [illegible] is: n.l. 1e in 't begin van het jaar een begrooting, waarop de gewone uitgaven en die waarvan de noodzakelijkheid en urgentie onomstootelijk vaststaan voorkomen, terwijl de raming der inkomsten gesteld wordt op de opbrengst van 't afgeloopen jaar, plus nog enkele zekere *nieuwe* inkomsten, zooals de watervoorziening, opbrengst der Handelskade, politietoezicht bij de C. P. I. M. en desnoods een kleine leening in evenredigheid tot het beloop der middelen; - en 2o later in het jaar, b.v. in Augustus, als men zich een beter idee kan vormen van de verwachte inkomsten voor het komende jaar, een suppletoire begrooting, waarop de buitengewone uitgaven voorkomen, met daartegenover een raming der eventueel te verwachten meerdere opbrengsten. Blijkt dan, dat naar alle waarschijnlijkheid er voldoende middelen zullen zijn om gedeeltelijke amortisatie en rente te betalen, dan zou men pas er toe over kunnen gaan te besluiten tot het aangaan van leeningen van eenigen omvang, echter op korten termijn van b. v. 4 of 5 jaar.

Met het eerste, splitsing der begrooting, kon men zich bijna algemeen vereenigen, waarbij dan tevens te waken is voor overbelasting van het Departement van O. W. en te hooge leeningen of op te onzekeren termijn. Beter stelle men een volgorde van de verschillende nieuwe werken vast, en wijziging in het tempo, zoodat al het noodige wel is waar wordt verricht, doch over iets langeren tijd, waartegenover staat het groote voordeel van een solidere financieele basis.

Een ander lid zegt: De ontwerp-begrooting wordt wel te vroeg ingediend, en moet te vlug worden behandeld. Wijziging hierin wacht echter blijkbaar op de hangende wijziging der staatsinrichting. Hij is echter voor de door het Bestuur in dit ontwerp gevolgde methode van splitsing in gewone en buitengewone uitgaven, voor welke laatste wel geleend kan worden, want bij een later ingediende suppl. begr. is er wellicht geen voldoende tijd meer om de noodige bestellingen te doen of voorbereidingen te treffen, zoodat men met het aanbreken van het begrootingsjaar niet gereed is om met de voorgenomen werken aan te vangen. De middelen gaan nog steeds stijgende, en bij het toenemen der bedrijvigheid zoo hier als op Aruba, behoeft men voor een stilstand in den stijgenden loop de inkomsten niet bang te zijn. Daarom is er geen motief om van systeem te veranderen. Men kan dus voor kapitaalsuitgaven gerust leeningen sluiten, en op korten termijn, echter niet zoo kort als de eerste spr. voorstelt. Verder stelt deze spr. voor jaarlijks de middelen aan te wijzen, waaruit rente en aflossing moeten worden geput, en te zorgen voor voldoende controle op de besteding der gelden. In verband met dit laatste werd nogmaals het idee geopperd van een controle-commissie, bestaande uit 3 onafhankelijke burgers, bijgestaan door een accountant, die het recht moeten hebben op elk oogenblik de administratie na te gaan. Om dezelfde reden werd door eenige leden gevraagd, dat het Bestuur steeds van alle beschikkingen, die financieele gevolgen ten voordeele of ten laste van de Curaçaosche kas hebben, een afschrift aan den Raad zou zenden.

Wat de leeningen zelf betreft, waren enkele leden pessimistisch, o. i. wel wat al te, gestemd. De een is er bepaald en principieel tegen, een ander heeft zich slechts schoorvoetend met het denkbeeld kunnen vereenigen. Want volgens hun meening, heeft Curaçao's welvaart geen voldoende stabiele basis. Alles staat of valt met de olie. Bovendien is men bevreesd een volgend geslacht te belasten met schulden, terwijl bij een voorzichtig beheer er geen [illegible] leeningen te sluiten [illegible] z. t. kapitaals- [illegible] woordigen. Want [illegible] een accres der middelen. Men wil niet het risico loopen, wanneer eens de groote bedrijven waaraan Curaçao thans zijn opkomst dankt, wegtrekken, dat Curaçao op zulk een tijdstip met schulden belast blijft. [illegible] zoo wel, dan op korter termijn.

Deze houding werd door een ander spr. wel wat al te pessimistisch genoemd. Het heeft jaren geduurd voordat de hier gevestigde oliebedrijven hun installaties gebracht hebben op het tegenwoordige peil: het zal ook weer jaren moeten duren om dergelijke inrichtingen naar elders over te brengen. En wat de uitputting der terreinen betreft, zegt deze spr. dat deze in den regel geleidelijk geschiedt. Maar al zou werkelijk eens die omgewenschte situatie ontstaan, dan heeft men toch in geen geval alleen schulden, maar ook een mooie haven en andere goede werken.

De termijn van 4 of 5 jaar wordt door een lid te kort geacht, daar het zich kan voordoen, dat er geen voldoende middelen aanwezig zijn om de geleende gelden in zulk een korten termijn af te betalen.

Welnu, zegt de ander als er geen voldoende middelen zijn om aan die verplichtingen te voldoen, dan niet leenen...... of de voorgestelde maatregelen moeten zóó urgent zijn dat daarvoor alles wijken moet.

Het lid dat slechts schoorvoetend zich met het denkbeeld van leenen heeft kunnen vereenigen, zegt: leenen op korten termijn, — binnen een bepaald maximum, — oordeelkundige rangschikking der werken en verdeeling over enkele jaren. Dan hoeft men misschien niet eens te leenen en wordt O. W. niet overbelast.

O. W. is de zondebok; en veel critiek wordt er uitgeoefend op het dure, te dure werken van dit Departement. „Algemeen is de indruk gevestigd, dat het verkregen resultaat tot dusverre niet evenredig is aan de gedane uitgaven, en dat er royaal met geld wordt omgegaan."

Dagdieverij, verknoeiing van materiaal, weer afbreken van wat kort te voren in orde is gebracht, en overwerk 's avonds wordt als oorzaak van hooge uitgaven beschouwd.

Tegenover deze klachten, waarvan verscheidene niet van zoo groot belang, dat zij in een Voorloopig Verslag thuis behooren, omdat daarin alleen de groote lijnen besproken moeten worden, stelde een lid, dat het Dep. van O. W. met veel moeilijkheden te kampen heeft gehad en nog heeft. Feitelijk is er een heel departement geschapen moeten worden. En als men hoort, wat een moeilijkheden ondervonden worden, vóórdat er geschikte werkkrachten uit Nederland uitkomen, dan staat men daar wel eens versteld van. Maar met dat al, alzoo merkte dit lid op en werd daarbij door de overige leden, ofschoon te kennen gevende, dat de resultaten blijkbaar ten koste van hooge uitgaven verkregen zijn, wat wellicht anders kon zijn, als er meer controle was, ondersteund, is het aspect der stad reeds verbeterd. Door verschillende werken aan te besteden, diene men ook te waken tegen een voor een plaats als Curaçao onnoodige uitbreiding van het departement.

Ook werden door sommige leden nog eens naar voren gebracht de verschillende klachten tegen de politie-militairen, echter volgens deze sprekers niet met het doel om stemming te maken, doch opdat het Bestuur van een en ander op de hoogte gebracht maatregelen kan nemen om conflicten te vermijden en aan de grieven tegemoet komen, en zoodoende kan voorkomen, dat er antipathie tegen de militaire politie zal ontstaan.

Hiertegenover stelde een lid dezelfde opmerking als gemaakt ten aanzien van de klachten betreffende de werkwijze van O. W. n.l. dat verscheidene niet van zulk een gewicht zijn, dat zij in dit V.V. behoeven te worden vermeld, dat men met dergelijke klachten moet gaan naar de bevoegde autoriteiten, daar 't voor de afdeelingen van de K. R. moeilijk is om de waarde ervan te beoordeelen; bovendien hebben deze dikwijls vage klachten een ongewenschte uitwerking op de goede verhoudingen en geven een verkeerden indruk naar buiten. Z. L. is een woord van waardeering voor den arbeid van de militaire politie hier op zijn plaats. Waartegen een ander lid opmerkte, dat ofschoon er meerdere klachten vernomen worden, dit niet wegneemt, dat er ook wel lof over de politie-militairen gesproken wordt. Vele menschen zijn zeer tevreden over de verrichtingen der militaire politie. Meerdere leden sloten zich hierbij aan.

Bij een voorzichtig beheer, hoopt men ook met den Gouverneur „zonder verhooging van belastingen" de periode van groote werken door te komen. Dit neemt echter niet weg, dat er wat inning van de belastingen betreft, nog wel wat te verbeteren valt. Het valt te betwijfelen of wel eenieder die belastingplichtig is, ook aangeslagen wordt en betaalt; terwijl men ook de arbeiders, die nog geen belasting betalen en die toch het meeste belang hebben bij hetgeen tot stand is gebracht, gaarne wat meer zou willen laten bijdragen in de koloniale huishouding, door een matige verhooging der invoerrechten. Neen, zegt de een, want daardoor treft men vooral de arme menschen, weduwen, die van hun pensioen moeten rondkomen en ambtenaren. Doch daartegenover stelde men dat arme en ziekelijke menschen moeten gesteund worden door instellingen van liefdadigheid en de gemeenschap, terwijl de pensioenen zoo goed als de salarissen verhoogd dienen te worden, en enkele plantagehouders, die evenmin weinig van de heerschende welvaart genieten, te helpen zijn met voorschotten.

Wat de salarisherziening der ambtenaren betreft, vindt men die der lagere ambtenaren noodzakelijk, die der hoogere niet: waarop anderen opmerkten dat deze laatste ook dienen verhoogd, daar volgens hun meening, de ambtenaarssalarissen in het algemeen geen gelijken tred gehouden hebben met den verhoogden levensstandaard. Ook de zorg voor de groote groep ambtenaren, die te kort komt, is een gemeenschapsbelang.

Om hen die door den fiscus niet bereikt worden belasting te laten betalen, werd aan het Bestuur in overweging gegeven het reeds meer geopperde idee, om zooals in Oost-Indië en Duitschland de groote maatschappijen en andere werkgevers de verplichting op te leggen een zeker percentage van de uitbetaalde loonen ten bate van de belastingadministratie af te houden.

Natuurlijk echter niet de werkgevers bij wie de werknemers in 't geval van dienstbodenloon b.v. slechts zeer korten tijd vertoeven.

In dit verband werd ook de aandacht van het Bestuur gevraagd voor de opbrengst van de inkomstenbelasting van Aruba, welke vergeleken met die van Curacao en in verhouding tot de opbrengsten der invoerrechten en accijnsen, veel te gering voorkomt.

Over de meest geschikte plaats voor den bouw van een nieuw postkantoor was men 't niet eens. Wel was men van meening dat een postkantoor op een plein behoort te staan, waar auto's kunnen parkeeren.

Wat verkoop van gouvernementsgronden voor woningbouw betreft, vonden sommige leden de prijzen te hoog, anderen weer niet, terwijl sommigen ook betwijfelden of de door het Bestuur verhuurde huizen wel een voldoende rente opbrengen. Daarom verzocht men het Bestuur daar naar een volledig onderzoek in te stellen en het resultaat daarvan aan den Raad te willen mededeelen.

Ter sprake kwam nog de regeling van den loodsdienst, nu, door brugdienst aan wie het te wijten is, dat stoomschepen dikwijls een of twee uur, zeilschepen soms nog langer voor de haven moeten wachten;

Bovendien werd, om alle misbruiken te voorkomen gevraagd het bedrijf van bagage-dragers te tarieveeren en het autotarief te herzien.

(*Wordt vervolgd.*)

Uit het Curaçaosche leven.

door H. M. H.

„Het heele leven van den laatsten tijd heeft zich zelfzuchtig gematerialiseerd. Om het stoffelijk bezit, dat macht geeft, aanzien en voldoening van eigen lichamelijke behoeften, wordt nu meedoogenloozer dan ooit om de heele wereld in alle felheid gevochten."

„Zoo is het algemeen aanzien van het menschenbestaan en vooral in de groote steden."

Aldus schreef Brusse eenige jaren geleden in zijn Rotterdamsche Zedeprenten. Ook Curaçao, speciaal Willemstad heeft thans als havenstad van den eersten rang dit aanzien.

Toen in de jaren vóór den oorlog, een of twee booten per dag onze haven aandeden, was, naar men ons thans vertelt, het leven doodsch en saai. De menschen, die nu van ongeduld te trappelen staan voor de open brug, vonden het toen een afleiding, een ontspanning en een tref, een oceaanstoomer de haven te zien binnenkomen.

En zulk een schip gaf dan aan onze mooie, gunstig liggende haven wel eenig vertier, maar toch niet zooveel, dat Curaçao daarmee op materieel gebied, aan zijn eigen kinderen het meest noodige geven kon. In bijzonder gunstige jaren kon dit wel, door wat onze dorre bodem dan, na tijdige bebouwing en gelukkige regens aan oogst opbracht; maar dit risico deed in sommige jaren, het laatst in 1911, de menschen van honger sterven, zoodat, telkens meer, velen het maar beter vonden het zekere te nemen voor het onzekere, en in andere landen hun dagelijksch brood gingen zoeken.

Maar in de laatste jaren is er economisch heel wat veranderd. Na de vestiging der Petroleumindustrie vinden we hier overal een staag rusteloos arbeiden, dag en nacht, in de week en op Zondag, een stug zwoegend voortwerken; en wat vroeger onze eigen kinderen zochten in het buitenland, dat komen nu buitenlanders zoeken en vinden op Curaçao.

Om het stoffelijk bezit, dat macht geeft, aanzien en voldoening van eigen lichamelijke behoeften, wordt hier nu meedoogenloozer dan ooit in alle felheid gevochten.

Om in dezen strijd hier op ons eiland eenig inzicht te krijgen, heb ik in de laatste weken verschillende malen een onderhoud gehad met Commandant en Luitenant der militaire politie, die krachtens hun ambt, meer dan iemand anders in dezen strijd staan, niet als vechters, maar als beschermers, opdat de menschen, die naar een Latijnsch spreekwoord „voor elkander wolven zijn" niet al het menschelijke vergeten en met voeten treden, maar weten te leven en te laten leven.

Onbevangen hebben ze mij, allerlei belangwekkends uit hun dagelijksche hen overstelpende ervaringen verteld, welke ik hier eens wil weergeven als eenige pennekrassen van ons Curaçaosche leven; waaruit dan tevens blijken zal het ontzettende, maar ook mooie werk, waarvoor het politiekorps hier staat en dat zeker recht heeft op onze hulp en waardeering.

Het vreemdelingenverkeer.

Curaçao telt op dit oogenblik niet minder dan 52 nationaliteiten. Wat dit zeggen wil, moge hieruit blijken, dat Pears' Cyclopedia, met weglating van het Britsche Rijk en zijn dominions en eenige kleinere, 57 nationaliteiten opgeeft. Iedere maand zijn er in het laatste jaar gemiddeld 2800 vreemdelingen binnengekomen, waarvan er 400 per maand bleven. Hoe groot hun totaal aantal is, is zelfs niet bij eenige benadering te schatten. Getallen die men noemde, varieeren tusschen 10 en 15 duizend.

Dat er echter zeker een groot aantal is, blijkt wel voldoende uit het kapitaal aan deposito's, door vreemdelingen bij het Gouvernement geplaatst. Op 1 April bedroeg deze som meer dan 250.000 gld. Deze deposito's, die volgens de verschillende landen varieeren van 500 gld. (Australië, Azië, Afrika) tot 25 gld. (Venezuela) zijn een garantie, dat het Gouvernement geen finantieele schade zal hebben van vreemdelingen. Alle onkosten van ziekte enz. ten laste van het Gouvernement, worden uit de renten van van dit fonds bestreden.

Dat de overheid een oog houdt op al deze vreemdelingen is van het grootste belang in onze maatschappij; want deze menschen leven hier met hun nationale sympathieën en antipathieën, die kleine woordenwisselingen kunnen doen uitlaaien tot hevigen twist en gevaarlijke partijschappen; en het is gebeurd, dat een politiek verschil, hier met moord en doodslag eindigde. Die menschen komen, met de eigenaardigheden en fouten hunner rassen en nationaliteiten, welke steeds een wakend oog eischen der politie; om een voorbeeld te noemen: een Chinees en een smokkelaar van opium zijn haast synoniem: en het quantum opium, wat de politie hier in beslag neemt, overtreft verre de hoeveelheid, welke heel Nederland jaarlijks voor eigen gebruik noodig heeft.

In het algemeen kunnen we zeggen dat als regel het niet het crême de la crême is, wat uit andere landen emigreert.

Onder de emigrés hier zijn zeker goede menschen, die aan de politie weinig of geen werk verschaffen; maar men vindt er ook onder, kwartjesvinders, ladelichters, kruimeldieven, zakkenrollers, oplichters, inbrekers, brandkastforceerders, vechtersbazen, onbevoegde beoefenaars der geneeskunde, kaartlegsters, en misschien wel als grootste percentage, menschen, die we maar zullen noemen, speculanten op de gevaren en slechte zeden eener havenstad.

Deze menschen voldoen dan wel aan onze sterk verouderde vreemdelingenwet; maar ze zijn toch van zulk gepluimte, dat, wat men met vaktermen noemt, ze steeds door de politie moeten geschaduwd, of hun huizen gecontroleerd moeten worden.

Hei is voldoende, even een blik te slaan op de misdadigerswerktuigen van het pasbegonnen politiemuseum, om een idee te krijgen, welke schrikbarende typen er op Curaçao rondloopen. En in de laatste jaren, voor de komst der militaire politie, is dat bovengenoemd soepzootje van niet veel soeps, hier komen binnenvallen, vooral in den pruttelenden soeppot van de wereldberuchte Punda, zonder vrijwel eenige controle; en ook thans is deze nog niet voldoende door te voeren, zonder een nieuwe verordening op vreemdelingen, die klaar ligt en naar we willen hopen, spoedig zal worden ingevoerd.

Maar nu de vreemdelingen, die met betere, niet misdadige bedoelingen hier komen.

Hoevelen hunner die met hun gezin hier komen, hebben geen eigen woning, waar ze in veilige omslotenheid zich aan elkander, aan het huiselijk leven kunnen wijden.

Hoevelen leven er met een of meer andere gezinnen, in een ruimte met vreemde, vaak aangewezen menschen? Dit is de schuld van die afgrijselijke, aldoor pijnlijke, voortdurende zorgwekkende ziekte, waaraan Willemstad lijdt in hevige, steeds verergerende mate, de woningnood: en welke ziekte hier des te erger is, naarmate we minder juist haren omvang kennen.

Wat een verdriet en ontmoediging, wat een onvrede en uithuizigheid, verderf van zeden en misdadigheid zijn niet het gevolg van dezen noodtoestand.

En zij die met minder tevreden omdat ze nooit iets gewoon geweest zijn, bouwen krotten, haast voor dieren nog niet om te leven, en vormen zoo heele kampen of kolonies, zooals het beruchte kamp op Rooi Canarie, welke vruchtbare bodems zijn voor misdaad en onzedelijkheid.

Bovendien, hoevelen dezer vreemdelingen, dikwijls gehuwde menschen leven buiten eenig gezinsverband, in pension, eenzaam op kamers, of in een krot, vijf, zes en meer bij elkaar; en alle afleiding moeten ze zoeken op straat en plaatsen van openbare samenkomst.

Je moet het zien, hoe knorrig ze met hun ziel onder den arm hun avonden loopen uit te kuieren.

En toch voor zoovelen hier, die niets anders hebben, is de straat hun eenige gezelligheid, hun afleiding, hun ontspanning in den vrijen tijd na hun werk.

En de straat hier is dan eigenlijk de Heerenstraat en de Breedestraat, want in de zijstraten is het benauwd en troosteloos, van wege de sjofele puitjes en het treurige plaveisel, en een park om wat te zitten of een mooie wandelweg langs haven of zee is er niet.

En wat geven dan beide winkelstraten met al die donkere met luiken blindgemaakte winkelpuien nog voor stadsche avond-gezelligheid? Alleen de drankgelegenheden zijn nog de uitstralende lichtbronnen van verlokking.

Met hun ontspanning op vrije dagen is het voor deze menschen al even droevig gesteld als in hun vrije uren; en even misdeeld als de kinderen aan speelterreinen zijn de grooten het aan goede ontspanningsgelegenheden. Daarom gaat het op die dagen van de auto in het café, en van het café in de auto en dan weet het wijntje heel gemakkelijk een Trijntje te ontmoeten.

Een politie met de ideëele opvatting om het kwaad niet alleen op te sporen, maar om het vooral te verhinderen, heeft in ons Curaçaosche leven een zeer zware taak.

Wordt vervolgd.

Openbare Verkooping.

Op VRIJDAG den 10den Mei 1929 te 9 uur des voormiddags zullen in gebouw Penweg No. 20 (Sweet Home) in het openbaar aan de meestbiedenden worden verkocht diverse huishoudelijke artikelen, t. w.: tafels (groote en kleine) kasten, stoelen, ijzeren ledikanten, matrassen en kussens, waschtafels, glas- en aardewerk, fiets, naaimachine, enz. enz. alles in goeden staat.

Kijkdagen Woensdag en Donderdag a.s. (8 en 9 Mei) van 9 tot 12 des voormiddags.

Curaçao 1o. Mei 1929.

H. J. BEAUJON.

wn. notaris.

Curaçaosche Petroleum Industrie Mij. en Curaçaosche Scheepvaart Mij. te Curaçao.

Door de welwillendheid van de Directie, waarvoor bij dezen onzen beleefden dank, ontvingen wij het volgende verslag over den vooruitgang en den stand de C. P. I. M. en C. S. M. gedurende het afgeloopen jaar.

Gedurende het jaar 1928 werd de vloot der C. S. M. uitgebreid met zeven tankers, alle met een laadvermogen van circa 2400 ton.

Aan het einde van het verslagjaar bestond de vloot uit 27 tankschepen van c. a. 2400 ton en 4 tankschepen van ca. 2000 ton, waarvan 2 motorschepen zijn.

Voorts hadden wij in de vaart de „President Bolivar" en de „President Gomez" en den lichter „Luetta" (ca. 1400 ton) gesleept door de „Neptunus."

In den loop van het jaar 1929 werden nog 2 tankers, elk van ca. 2250 ton te Curaçao verwacht voor de vaart op Venezuela (deze zijn inmiddels aangekomen).

Het laadvermogen der vloot bedroeg einde 1928 ca. 72.800 tegen 57.500 ton einde 1927. De vervoercapaciteit per dag, die einde 1927 15.700 ton beliep, was einde 1928 gestegen tot 21.200 ton.

De van Venezuela aangevoerde hoeveelheid ruwe olie is aanmerkelijk gestegen en wel van 4.733.479.755 K.G. over 1927 tot 6.134.420.260 K.G. gedurende 1928, een stijging van 29½ %.

In totaal werd gedurende 1928 in onze raffinaderij verwerkt 5.769.644.528 K.G. ruwe olie. De dagelijksche capaciteit werd tegen het einde van dat jaar opgevoerd tot 21.000.000 K.G. per dag.

In het jaar 1928 werd in Ladingen uitgevoerd:

Ruwe Olie	350.856.812 K.G.
Stookolie	3.569.081.947 „
Gasoline	491.820.591 „
Benzine	724.133.621 „

terwijl voor Bunkers aan schepen werd afgeleverd:

Stookolie	526.234.221 K.G.
Gasolie	6.604.594 „
Dieselolie	66.520.256 „

Het aantal employé's in dienst der C.. P. I. M. en C. S. M. bedroeg aan het eind van 1928 resp. 431 en 331. Het gemiddelde aantal arbeiders in dienst der C. P. I. M. bedroeg in 1928: 5948. De bemanning der C. S. M. vloot steeg in 1928 tot 1008.

Het bedrag door de C. P. I. M. uitbetaald aan arbeidsloonen en salarissen bedroeg over 1928: f. 11.861.800, terwijl door de C. S. M. hiervoor werd uitgegeven f. 3.905.900.

In den loop van 1928 werd een 5 K.W. lange weg aangelegd naar Bullenbaai.

In verband met de uitbreiding der C. S. M. vloot werd verder voortgang gemaakt met den bouw van steigers op Valentijn, alwaar in 1928 twee steigers voltooid werden.

Het „Koningin Wilhelmina" - dok lichtte in het afgeloopen jaar 45 schepen.

De huizenbouw op Negropont werd met kracht voortgezet.

Aan de huisvesting van arbeiders werd tegemoetgekomen door het bouwen van 3 ijzeren gebouwen bij Suffisant voor Venezolaansche arbeiders. Met het bouwen van een kamp voor Engelsch-sprekende arbeiders op Valentijn werd een aanvang gemaakt. Hollandsche arbeiders werden ondergebracht in steenen woningen aan de Bati Panja Baai.

INGEZONDEN.

St. Eustatius, 20 March 1929.

The Editor,
The „Amigoe di Curaçao".

Sir,

The apparent apathy and exasperating dilatoriness with which Relief-work is being done in St. Eustatius, with its deplorable results, compel me to relate the following: The storm of 12 | 13 Sept. 1928 struck us hard as every one knows. The damage was as follows: 40 small houses totally destroyed (property of poor persons unable to defray costs of rebuilding) about 40 houses severely damaged (also belonging to indigent persons); 36 acres of cultivation, 46 cattle, 72 donkeys, 377 goats, sheep and hogs; 515 poultry, 25 fish-pots, 1 fishing-boat which maintained communication between this island and St. Kitts.

Our most unpleasant experiences with the local authority need no repetition. Only a word of praise is due our man who untiringly and disinterestedly lent assistance in those trying days to the poor and shelterless. To our compatriot, H. H. Johnson, is our gratitude due for his humanitarian act in gratuitously providing our poor and needy with clothes on the morning after the storm.

Shortly after the storm our mail-packet „Three Sisters" brought us news that the Government had placed f. 5000.— at the disposal of the Gezaghebber for the allevation of storm-sufferers: that a Committee had been formed in Curaçao to collect funds for relief purposes. She also brought us from the govt. a quantity of food-stuffs. To the Curaçao Govt. we are grateful for its sympathy and kindness in our time of need. Of the distribution of foodstuffs we will only say that it was badly managed. Those that really needed help and for whom it was intended did not participate.

We are told that the Committee in Curaçao did praiseworthy work for which we as a people will ever be grateful. We feel that our fellow-citizens in the Leeward-islands have come to our assistance in the time of our need in a wonderfully kind and generous way. Words cannot express our thanks.

But December arrived and no relief work had been undertaken in Statia. The news percolated that H.E. the then acting Governor would pay us a visit in order to personally view the stoom-damage. Imagine our joy at the prospect of having the then acting Governor in our midst, of being able to shew and tell H.E. of our suffering and to hear from his mouth his plans of our relief. But what a sad disappointment. H.E. spent in St. Martin, where the damage, if any at all, was negligible, three days, in Saba two and in our island, which had been hardest hit and where the suffering was greatest in its history, only *ten hours.*

What a disillusioment!

Since then time has passed and today we are in the middle of March, six months after the never to be forgotten storm, that has wrecked our Island in a manner unparalleled in our island-history.

And what has been done toward relief? We must sadly admit very little has been done. To some of the sufferers a few boards have been given, perhaps 1000 ft. in all. A six-roomed house is in course of construction to be erected on *govt. land* close to the hospital, notwithstanding strong protest from our medical doctor, we are told. And who is in charge of this work? Not a responsible committee as was the case in all foreign islands that suffered, but *one man,* the Gezaghebber at St. Martin, whose representative in Statia is the same who treated us shamefully and told us on the morning after the storm that he „wished that the storm had swept away the whole island with us all." That the funds so generously given us by our Leeward islands fellow-citizens should have been placed, as we are told, unconditionally by the then acting Governor in the hands of the Gezaghebber solely, is, to say the least, most regrettable.

We register our just and righteous protest. But it is not too late to redress the wrong done. We do not yet know H.E. Governor FRUYTIER, but we feel that H.E. cherishes good intentions toward us. We believe that H. E. sympathises with us and we, a suffering people, would implore H. E. to come to our assistance by forthwith appointing a Local-Committee in which the two local Clergymen should sit, to take charge of the Relief-work.

We are now in March; the hurricane season will soon be on our backs and imagine that only now they are thinking of building a shelter for the poor folks whose houses are yet as they fell in September last year. Is it not terrible? We can tell of more than one person who has died owing to the contitions they have had to endure since that memorable disaster. Many are yet underfed and not properly sheltered.

Country roads can be cleaned and the Park can be fixed, whilst poor people live in half of a broken down building. These are lamentable facts.

We once more respectfully but earnestly implore H. E. Governor Fruytier to have mercy on us by designating a Committee here and entrusting to that Committee all funds donated for relief-work. Such a responsible Committee, motivated with desire to help us, stormsufferers, and working impartially and expeditiously, will not only acomplish much in a short time, but accomplish this much to the satisfaction and everlasting gratitude of all concerned. For such a timely and kindly act on the part of our Chief Magistrate our poor and unfortunate people will ever be grateful.

Thanking you Mr. Editor, for the space,

Yours faithfully,
A Tiller of the Soil

BEKENDMAKING.

Hierbij hebben wij de eer en het genoegen, vrienden en kennissen bekend te maken met de geboorte van onze dochter

Elodie Beltina,

1—2 *Fam. TANGEL.*

DANKBETUIGING

De commandant der Troepen in Curacao, ten zeerste erkentelijk voor de vele betuigingen van waardeering ontvangen voor de wijze waarop de leden van het Militaire Politie-Brandweerkorps hun dienst verrichtten bij den brand in het pand Muskus-Heerenstraat, dankt, mede namens de militairen, die aan het blusschingwerk hebben deelgenomen, allen die op zoo buitengewoon vrijgevige wijze hunne geldelijke bijdragen stortten op de in omloop gebrachte lijsten.

Meer in het bizonder geldt deze dankbetuiging den Heeren M. CAPRILES en A. C. HENRIQUEZ, die tot de geldinzameling het initiatief namen en de Heeren J. en H. C. Da COSTA GOMEZ voor hun bizondere gift.

Willemstad, 1 Mei 1929

De Kapitein

A. F. BORREN.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao

Curaçao op Zondag.

Voor de lezers van de Amigoe kan de Heer van Vuuren geen onbekende zijn.

Bij menige begrooting in de Tweede Kamer werd zijn woord, gesproken in het belang van Curaçao, met belangstelling aangehoord. Ja, reeds in de dagen toen onze kolonie nog „noodlijdend" was, een „lastpost" voor het moederland, en er zelfs stemmen opgingen om het heele zaakje maar te verkoopen, ook in die dagen reeds schonk van Vuuren zijn hoogst gewaardeerde aandacht aan het heil van die kale rots in de Caraïbische zee.

Hij, die het goed met ons meende in de jaren van onze armoede, is niet van opinie veranderd nu het Curaçao voor den wind gaat.

Waartoe dat gememoreerd?

Opdat de lezer des te beter moge begrijpen, dat wat van Vuuren meent te moeten zeggen met betrekking tot Curaçao, geen pas aangewaaide gevoelens zijn, maar woorden ingegeven door een belangstelling van reeds jaren her, een vriendenwoord, dat alle aandacht verdient.

Wij citeeren letterlijk uit de Amigoe No. 2351:

De heer van Vuuren: Mijnheer de Voorzitter etc. „Indien ik mij verheug over den financieelen welstand, die daar (Curaçao) gebracht is, aan den anderen kant *verontrusten mij de gevaren, die deze toestand op ander gebied heeft geschapen.*

Hoe hoog ik nu ook de economische en financieele gezondheid van een [illegible] het nieuwe bedrijf gevaar moet [illegible] loopen, zie ik die maatschappij liever verdwijnen dan blijven."......

„Op *sociaal* en *geestelijk* gebied zijn er intusschen *zeer vele toestanden, die dringend en dringend om verbeteringen vragen,* zonder welke Curaçao *veel ongelukkigen* zou worden dan het *ooit in zijn armoede geweest is".*

(De cursiveering is van ons.)

En wij vragen: is het overmatig werken op Zondag niet een van die toestanden, die dringend en dringend om verbetering schreeuwen?

Op punt van Zondagsrust is Curaçao de laatste jaren enorm aan het achteruitgaan.

Dat laat zich heel gemakkelijk verklaren, niet?

O zeker, zeer gemakkelijk zelfs; maar de kwestie is niet of het te verklaren is, doch of het te verdedigen, of het goed is, en in het belang van het volk, dat er zoo omgesprongen wordt met de eerste plichten van den mensch.

Niet, dat wij niet begrijpen, nu er eenmaal zoo'n enorme industrie op Curaçao bestaat, dat het onmogelijk is alle arbeid stop te zetten, o neen, dat begrijpt iedereen; een zeker quantum werkvolk is er noodig dag en nacht, Zondag of niet; maar...... wordt er niet méér gewerkt dan noodzakelijk is, alléén om de verdiensten steeds hooger en hooger op te voeren?

Wordt met het geestelijk belang van den werkman niet te weinig rekening gehouden? Tot arbeid op Zondag *dwingt* men niet, het zij toegegeven, maar prikkelt men niet te veel tot Zondagsschennis als men dubbel loon betaalt, omdat het Zondag is.

De hebzucht van den mensch in aanmerking genomen behoeven wij die vraag niet te beantwoorden.

De groote kracht die hier gemist wordt is sanctie van de wet, die Zondagsrust zooveel mogelijk handhaaft. Zoo'n wet zou inderdaad een groo[illegible] zijn tot het bereiken van het algemeen welzijn, veel méér dan alle protecties, die sommigen ten goede komen, maar waar het algemeen onder lijdt.

Of is het soms nog twijfelachtig dat met een wet op Zondagsrust het algemeen gebaat is, veel meer dat met een liberaal laisser-faire, laisser-aller?

Hoe beter de mensch in staat wordt gesteld z'n plichten tot God te vervullen — en Zondagsrust dient daartoe op de eerste plaats — hoe beter hij ook z'n plichten zal vervullen als burger, als werkman etc.

Wordt Zondag verlaagd tot werkdag, dan kwijnt het godsdienstig leven meer en meer, en de plichten met betrekking tot God komen en décadence.

Wie zijn handelbaarder, vragen wij, minder socialist, anarchist, oproermakers, zij die de godsdienst in praktijk brengen of zij die zonder godsdienst zijn?

Derhalve is godsdienst niet alleen, zooals men zegt *Privatsache*, maar wel degelijk een factor van algemeen belang, en daarom mag de wet niet onverschillig staan tegenover Zondagsrust, die zoo nauw verbonden is met godsdienst-in-praktijk.

Daarbij komt de eisch van het familieleven.

Is het den mensch geoorloofd alle dagen van de week, met de Zondag incluis, te offeren aan z'n arbeid, zoodat van familieleven bijna geen sprake kan zijn? Heeft de man z'n plicht gedaan als hij alléén verdient voor z'n familie; of hoort er ook niet bij dat hij *leeft* voor z'n gezin en *met* z'n gezin? Maar hoe moet dat nu gebeuren, als hij zelfs Zondags nog op z'n werk is!

Last not least, ook de menschelijke constitutie eischt dagen van rust.

De mensch is geen machine, en zelfs het krachtigste gestel is niet van ijzer en staal.

Werken is gezond, zoolang het werken blijft, *niet* als het afjakkeren wordt, afbeulen, zich overwerken. Maar zoo wordt de toestand als de mensch ook nog Zondags arbeidt, na reeds zes dagen hard gewerkt te hebben — en het werk is hier hard- dan vergt hij te veel van zijn krachten!

Daarom is Zondagsrust in het leven van den mensch een onafwijsbare eisch, zoowel van z'n geestelijke als lichaamlijke gezondheid. Doch hebzucht verblind ziet menigeen dat niet in, maar gelukkig het land, waar de wet den werkman in z'n kortzichtige hebzucht te hulp komt met een krachtig urgeeren van Zondagsrust.

Bestaat er in onze kolonie zoo'n wet? Wat gouvernements-dienst aangaat, is zoover als doenbaar is, alles in rustige rust. Te oordeelen naar 'n berichtje dat ik onlangs las in de Amigoe, zou men geneigd zijn te zeggen dat de wet zelfs tamelijk nauwgezet is.

Ik las dan: verlof wordt gegeven tot het houden van een collecte in de huizen, behalve op Zondagen en algemeen erkende christelijke feesten.

Zondagrust is dus ook opgenomen in onze wet.

Maar.... onze beroemde Curaçaosche haven schijnt onder geen enkele wet te vullen in zake Zondagsrust, ten minste te oordeelen naar wat men ziet en hoort; 't is bedrijvigheid en 'n leven zonder eind. Als men nu in aanmerking neemt het groot getal werklieden dat met zoo'n bedrijf annex is, dan begrijpt men hoe *dat* ook een toestand is, die dringend om verbetering vraagt.

Dat er *vroeger*, in de dagen, dat Curaçao nog noodlijdend was, en het aantal schepen in een heele week nog niet zoo hoog opliep als nu soms op 'n enkelen dag, dat er *toen* op Zondag geladen werd en gelost, het is te verklaren. We konden geen centje missen, en condities stellen als men zelf noodlijdend is gaat ook al slecht. Het gevaar is niet denkbeeldig, dat men dan in 't geheel *niets* verdient.

Dus onderdanige dienaar spelen was toen *je.*

Maar tegenwoordig!!,

Is Willemstad niet de tweede havenplaats van Nederland?

Zoo ja, dan gaat het toch niet meer aan den arme uit te hangen, die zich niet eens rust op Zondag kan veroorloven!

Wat andere landen kunnen, kunnen wij dat ook niet? Op zooveel plaatsen is er Zondagsrust in het havenbedrijf, waarom hier in Curaçao niet? Gaat het soms niet? Och kom! *Where there is a will* enz.

Dat het nooit zoo geweest is, kwam van onze armoede, maar nu die voorbij is nu, moeten wij Christelijk genoeg zijn, om te doen wat des Christens is, ook al zou er iets minder mee verdiend worden, wat ook zoo zeker nog niet is.

Maar zelfs, als zou dat zeker zijn.... een beetje inkomen minder met behoud van Zondagsrust is voor het algemeen, welzijn heel wat verkieselijker dan méér inkomen, waar de Zondagsrust is aan opgeofferd.

Laten we den toestand nemen zooals hij is.

De opkomst van Curaçao, het vele werk waaraan correspondeert veel verdiensten, is natuurlijk oorzaak, dat menigeen de broodkruimels stelen. Denk aan het versje „als niet komt tot iet, kent iet zich zelven niet."

Daarbij kan ieder begrijpen, dat de invasie van duizende en duizende vreemdelingen — waaronder heel wat gure elementen — ons rustig Curaçaosche volk minder rustig maken.

Zeker — het zij dankbaar erkend — onze goed georganizeerde politie is een niet genoeg te waardeeren hulp, die veel kwaad voorkomt.

Maar de grootste factor om een volk te beschaven en rustig te houden ook bij tijdelijke voortuitgang is en blijft de godsdienst.

Hoe méér de godsdienst beschermd wordt zoo beter. En daarom is alles wat gedaan wordt om Zondagsrust te bevorderen een waarachtige weldaad bewezen aan het algemeen welzijn, aan de geestelijke en tijdelijke gezondheid van onze kolonie.

Was ik daar niet van overtuigd, 'k zou dit artikel niet geschreven hebben.

A. K.

Uit de pers

De kerkelijke staat.

„Het Centrum" driestart:

De *N. Rott. Crt.* bevatte in een harer jongste nummers een beschouwing „van protestantsche zijde" over den Kerkelijken Staat en het beginsel, dat daaraan ten grondslag ligt.

Ziehier de quintessons van dit betoog:

Het beginsel — of laat ons voorzichtiger zeggen: één der beginselen welke aan het denkbeeld „kerkelijke staat" ten gronde liggen, is de souvereiniteit van het geestelijk gezag. De paus, hoofd van een internationale godsdienstgemeenschap, kan geen inwoner en derhalve burger zijn van eenigerlei staatkundig rijk aan welks wetten hij immers gebonden en voor welks gedragingen hij mede verantwoordelijk zou zijn. De kerkelijke staat is een plekje „niemansland," waar de verpersoonlijking van den als universeel geestelijk beginsel gedachten godsdienst zich kan vrijwaren tegen het maatschappelijk en staatkundig burgerschap.

Schrijver dezes herinnert zich eens op een internationaal congres van pacifisten aan een ietwat zonderling uitgedost personage onder de gasten de vraag te hebben gesteld, tot welke natie deze behoorde. Waarop het antwoord hem verraste: „Ik behoor tot geen natie; ik ben een mensch." In dezen zin nu is de Paus er bezwaar tegen kunnen aanvoeren, Italiaan of Franschman of Rus te moeten zijn. Op zijn eigen, souverein gebied is hij de verpersoonlijking van den tot geen natie behoorenden, universeelen mensch. In den kerkelijken staat spreekt en handelt hij onafhankelijk van elk wettelijk, zedelijk, geestelijk en stoffelijk gezag buiten het zijne. Uit zijn vrijen katheder in Niemandsland kan hij onpartijdig en slechts door zuiver-godsdienstige beweegredenen gedreven, den geloovigen geestelijke leiding geven. Daar belichaamt hij de [illegible] het

Komende „van protestantsche zijde," mag deze redeneering — de minder gelukkige vergelijking ten spijt — merkwaardig worden genoemd.

Wij hebben onlangs herinnerd aan de groote rede, welke Dr. SCHAEPMAN langen tijd geleden te Utrecht hield ter verdediging van het goed recht en de noodzakelijkheid der wereldlijke souvereiniteit van den Paus.

De doctor zette daarin op magistrale wijze uiteen, hoe in de wereldlijke souvereiniteit der Pausen wordt uitgesproken het beginsel der katholiciteit, van de eene taal die voor de geheele menschheid gelden zou, de taal der zielen, de taal des geloofs.

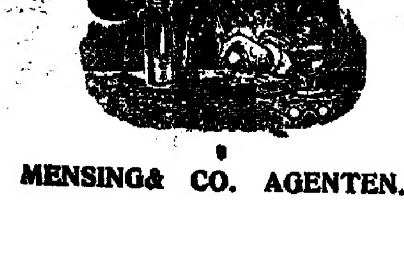
Daar zal voor de menschheid zijn één woord, het Woord des Vaders, dat op de aarde menschgeworden, nu door de geheele menschheid wordt gehoord, dat, op aarde voortklinkende, alle eeuwen door, door Petrus' mond, de eenheid maakt, en met die eenheid, de algemeenheid, de katholiciteit. Dat is het groote beginsel, dat door den Christus op de wereld is gebracht, dat door den Paus wordt vertegenwoordigd. Maar wilt gij dat beginsel belichaamd zien in menschelijken vorm, wilt gij dat beginsel zichtbaar, tastbaar maken als een feit, dan moet deze Paus, het opperhoofd der Kerk, staan boven de natiën, van de natiën onafhankelijk zijn. Dan mag hij niet gezien worden als het lid van een volk, van een [illegible] maar dan [illegible] verschijning [illegible] gesproken, da[illegible] dan allen, dat hij ter [illegible] der wereld zij.

Dat heeft de eeuwige God gemaakt toen Hij aan dezen Paus, aan dezen Petrus gegeven heeft zijn eigen staat. Hij heeft niet gewild, dat deze Paus zou zijn een Byzantijn, een German, een Frank, een Spanjaard. Hij moest zijn, naar het apostolische woord, alles voor allen. Dat alles voor allen moest hij toonen, ook in zijn wereldlijke, ook in zijn uiterlijke verschijning en van daar het koningschap des Pausen, het erfdeel van Petrus, dat tot geen volk behoort.

Er zijn reeds meer dan veertig jaren heengegaan, sinds de groote woordvoerder der katholieken op deze even klare, als krachtige wijze het herstel der wereldlijke souvereiniteit bepleitte.

Merkwaardig mag het heeten, dat, nu dit herstel een feit geworden is, ook bij sommige niet-katholieken — zij 't dan onvolledig — de oogen voor de onomstootelijke waarheid van dit pleidooi blijken te zijn open gegaan.

Protestantsch Oordeel.

De Heraut, orgaan voor de Gereformeerde Kerken in Nederland, wijdt een beschouwing aan het leven en karakter van wijlen maarschalk Foch en schrijft daarin o. m.:

Bij den dood van maarskalk Foch, den beroemdsten generaal van het Fransche leger in den jongsten oorlog, den man, die aan het hoofd der geallieerde legers gesteld, de eindelijke overwinning op den vijand bevocht en die, wat geniaal talent betreft, met een Napoleon op één lijn wordt gesteld, is èn in de pers èn in de rede, die Poincaré bij zijn bijzetting in de Dome des Invalides hield met nadruk er op gewezen, dat hij niet alleen een oprecht geloovige was, die met groote trouw aan zijn kerk vasthield, maar dat dit geloof ook op heel zijn levenswandel het stempel had gedrukt, en de uitnemend zedelijke eigenschappen waardoor hij uitmuntte, zijn eenvoud, zijn trouwe plichtsbetrachting, zijn niet zoeken van eigen eer of voordeel, niet het minst aan dit Christelijk geloof waren te danken. Het teekent zelfs, dat hij bepaald had, dat bij zijn lijkbaar geen kransen of bloemen mochten neergelegd worden. Vooral in Frankrijk, waarbij men zooveel aan die bloemenhulde bij begrafenis hecht, moest deze wilsbeschikking wel te dieper indruk maken.

Nu willen we natuurlijk niet vergeten, dat Maarschalk Foch een Roomsch Christen was en zijn vroomheid daarom ook een Roomsch karakter droeg. Maar dat behoeft ons niet te beletten, waardeering te hebben voor een man, die zoo trouw is geweest aan zijn Christelijk geloof. Het liberalisme heeft wel getoond, hoe onverdraagzaam het is en al wat nog aan zijn geloofsovertuiging vasthoudt, uitstuit en op den achtergrond plaatst.

Tot zijn 60e jaar toe heeft men, alleen omdat hij een geloovig Roomsche was, Foch, aan wiens krijgsmansgenie thans ieder hulde brengt en die zijn land en volk in het hachelijk oogenblik gered heeft, van alle hoogere eererangen in het leger buitengesloten en eerst toen is hij tot generaal bevorderd. Indien hij alleen uitwendig tot de Roomsche Kerk behoord had, maar een vrijdenker was geweest, zou dat bezwaar niet tegen hem bestaan hebben. Maar dat hij een man was, die het met zijn Christelijk geloof meende, trouw was in de vervulling van zijn kerkelijke plichten en heel zijn levenswandel door zijn geloof liet beheerschen, dat was de oorzaak, waarom men hem geen plaats wilde gunnen onder de leiders van het leger. Dat feit, dat thans eerst publiek is geworden bewijst wel, hoe het liberalisme in Frankrijk vijandig en afkeerig tegen het Christendom staat, ook al moet tot eere van Clemenceau getuigd, dat hij met dat vooroordeel brak en Foch de eereplaats schonk, die hem toekwam.

De weg naar de gevangenis.

„De Volkskrant" schrijft:

Een Amsterdamsch dominee, ds. Sparnaay, heeft van zijn ervaringen als gevangenis-predikant een en ander meegedeeld.

Hij noemt, stellig zonder op volledigheid te willen aanspraak maken, twee dingen als oorzaak van de mislukte levens der veroordeelden.

Het zijn: het uiteenscheuren van het gezin en de werkloosheid.

Het eerste een zedelijk-godsdienstige, het tweede een sociaal-economische oorzaak.

Het uiteenscheuren van het gezin kan op velerlei wijs geschieden: door dronkenschap van den vader, door uithuizigheid van de moeder, door oneenigheid der ouders, door het leven op straat en in de bioscoop.

Het gezin in zijn ouden, christelijken vorm, de gezinseenheid met de volle erkenning van het ouderlijk gezag en de gehoorzaamheid, meer nog aanhankelijkheid der kinderen, houden niet alle afdoling tegen, maar welk een sterke beschutting vormen zij voor de zwakken, voor hoeveel gevaren behoeden ze juist in de gevaarlijkste levensperiode.

Het moderne gezin daarentegen, dat geen band en geen centrum meer kent, dat de gezinsgemeenschap heeft vervangen door ten top gevoerde individualiteit, levert de zwakken over aan allerlei invloeden van de straat, van slechte makkers en de inwerking van factoren als bioscoop en dancing waarvan enkel verkeerds te duchten is.

Helpen bovendien het ontbreken van godsdienstzin en ongunstige sociale omstandigheden mee, dan is de weg voor vergrijpen en misdaden als het ware geëffend.

Al wie, op welke wijs ook, tot het uiteenscheuren, het ontwrichten van het gezin bijdragen, staan medeplichtig aan daden, welke ten slotte in de gevangenis moeten worden geboet.

Geen woord te veel zegt ds. Sparnaay, als hij de gezinsverwaarloozing het begaan van een geestelijken moord noemt.

Ook de werkloosheid kan tot de gevangenis voeren.

Niet op zich zelf natuurlijk, maar om haar moreele gevolgen.

De werkeloosheid heeft een ontzenuwenden, neerdrukkenden invloed.

Wie, misschien honderd maal, zich tevergeefs om werk heeft aangemeld, wordt bitter tegenover het leven en wrang tegenover de bezitters wier woningen hem als het ware uitdagen en die hij goed gekleed langs de straten ziet gaan.

Zij alles, hij niets, — deze stemming maakt hem rebelsch en brengt hem tot daden, welke voor de rechtbank haar berechting en straf vinden.

Er worden over vraagstukken als recht of geen recht op arbeid zware academische debatten gevoerd, maar een overheid, die het belang der gemeenschap inderdaad wil behartigen, kan voor den geesel der werkloosheid de oogen niet gesloten houden.

Het geldt hier niet enkel de vraag wat, in geld uitgedrukt, voordeeliger is: het bevorderen en steunen van werkgelegenheid of hetgeen de werkloozen aan uitkeeringen en armenzorg kosten.

Het zedelijk belang legt wel degelijk ook gewicht in de schaal, en meer dan het beginsel van den goedkoopsten prijs moet voor de overheid bij het bepalen van haar handelspolitiek de overweging gelden, hoe aan het grootst mogelijk aantal handen werk kan worden verzekerd.

Dat te veel de economie als een wetenschap, zonder zedelijken grondslag wordt beschouwd, heeft ons land en onze volksgemeenschap reeds groot nadeel berokkend.

Bekendmaking.

De verkoop van juweelen en van gouden en zilveren voorwerpen ter Spaar en Beleenbank van Curaçao beleend van den 1e Juli 1927 af tot en met den 30 December 1927 onder No. 8411 P. tot en met 6903 R. zal plaats hebben op Donderdag den 2 Mei a.s. 's morgens ten negen uur en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 6 April 1929.

De voorzitter,

4— P. L. GORSIRA.

NEDERL. IND. GAS MAATSCHAPPIJ.

Electriciteitbedrijf Curaçao.

Nieuwe tarieven voor licht- en huishoudelijke doeleinden.

Vanaf de eerste van de maand volgende op den dag, waarop in eenig perceel dag- en nachtstroom wordt geleverd, gelden voor dat perceel de navolgende tarieven:

a. Abonnementstarief.

Begrenzing van de hoogste belasting door een stroombegrenzer.

Begrenzing			Abonnementsprijs per maand.
50	Volt-Ampère		fl 4.---
100	„	„	7.50
150	„	„	10.75
200	„	„	14.---
250	„	„	17.25
300	„	„	20.50
350	„	„	23.75
400	„	„	27.---
450	„	„	30.---
500	„	„	33.---
550	„	„	[illegible]
600	„	„	39.

Desgewenscht kan de instelling gedurende de daguren van 6 v.m.—6 n.m. worden verhoogd tot ten hoogste 600 V.A. ten behoeve van huishoudelijke doeleinden uitsluitend van den verbruiker zelf. De abonnementsprijs voor deze hoogere daginstelling bedraagt 50 cent per 50 V.A, waarmede de daginstelling de lichtinstelling overschrijdt, benevens een bedrag van 50 cents voor den dagstroombegrenzer.

Voorbeeld.

Iemand, die voor zijn lichtgebruik voldoende heeft aan eene begrenzing van 150 Volt-Ampère, doch overdag een strijkijzer met een verbruik van b.v. 350 Watt wenscht te benutten, krijgt in zijne installatie twee stroombegrenzers, die zoodanig werken, dat zijn verbruik tusschen 6 uur 's avonds en 6 uur 's morgens tot 150 Volt-Ampère is beperkt en tusschen 6 uur 's morgens en 6 uur 's avonds tot 350 Volt-Ampère.

De kosten van zijn abonnement bedragen dan per maand:

voor avond- en nachtbegrenzing tot 150 V.A,	fl. 10.75
voor gebruik dagstroombegrenzer	0.50
voor 200 Volt-Ampère hoogere instelling van den dagbegrenzer 4 × 50 cent =	2.00
totaal	fl. 13.25

b. Tarief voor gedeeltelijk begrensde stroomafname.

(*Licht-abonnement gecombineerd met kook-aansluiting.*)

Verbruikers, voor wie eene lichtbegrenzing van hoogstens 600 Volt-Ampère voldoende is, doch die overdag over een grooter vermogen wenschen te beschikken voor huishoudelijke doeleinden (niet voor verlichting) moeten in hun perceel eene afzonderlijke kookleiding laten aanleggen. De lichtinstallatie wordt dan aangesloten over een stroombegrenzer, de kookleiding over een dubbeltarief-Kilowattuurmeter.

Voor het lichtverbruik geldt het onder *a* genoemde tarief; voor het verbruik in de Kookinstallatie is verschuldigd:

Voor gebruik van den d. t. K. W. U. meter fl. 4 per maand.

Voor stroomverbruik tusschen 12 uur 's nachts en 6 uur 's avonds 6 cent per K.W.U.

Voor stroomverbruik tusschen 6 uur 's avonds en 12 uur 's nachts 40 cent per K.W.U

Voorbeeld.

Iemand, die voor zijn lichtgebruik voldoende heeft aan eene begrenzing van 200 Volt-Ampère, doch overdag wenscht te koken met een electrisch fornuis of dergelijke zal voor huishoudelijke doeleinden gebruiken, afhankelijk van de grootte van het huisgezin, gemiddeld b.v. overdag 150 en 's avonds 5 kilowatturen.

Zijne maandrekening wordt dan als volgt:

voor lichtabonnement	fl. 14.—
voor gebruik van een d. t. K.W.U. meter	fl. 4.—
voor kookdoeleinden:	
150 K.W.U. overdag à 6 ct.	9.—
5 K.W.U. 's avonds à 40 ct.	2.—
totaal	fl. 29.—

c. Tarief voor nietbegrensde stroomafname.

Van gebruikers, die gedurende het geheele etmaal wenschen te beschikken over een grooter vermogen dan 600 Volt-Ampère worden zoowel de licht- als de kookinstallatie aangesloten over een gemeenschappelijken dubbeltarief-kilowattuurmeter.

Zij zijn maandelijks verschuldigd:

een bedrag van fl. 4 voor het gebruik van een dubbeltarief KWU meter.

een minimum bedrag van fl. 40 wegens stoomverbruik, waarvoor zij de vrije beschikking hebben over 100 KWU tusschen 12 uur 's nachts en 6 uur 's avonds en over 100 KWU tusschen 6 uur 's avonds en 12 uur 's nachts.

De in eenige maand van deze hoeveelheden niet verbruikte energie wordt niet vergoed en ook niet in de volgende maand kosteloos te zijner beschikking gesteld.

Voor hun meerverbruik zijn zij verschuldigd.

voor verbruik tusschen 12 uur 's nachts en 6 uur 's avonds 6 cent per KWU.

voor verbruik tusschen 6 uur 's avonds en 12 uur 's nachts 40 cent per KWU.

Voorbeeld.

Iemand, die tusschen 6 uur 's avonds en 12 uur 's nachts voor licht- en kookdoeleinden tezamen b.v. 105 KWU en tusschen 12 uur 's nachts en 6 uur 's avonds b.v. 170 KWU verbruikt, is over die maand verschuldigd:

voor het gebruik van den dubbeltarief KWU meter		fl. 4.
voor gegarandeerd stroomverbruik		40.
[illegible]		
tusschen 12 uur 's nachts en 6 uur 's avonds	70×6 cent	4.20
tusschen 6 uur 's avonds en 12 uur 's nachts	5×40 cent	2.—
	totaal	fl. 50.20

d. Speciaal tarief.

Voor kerken, scholen en soortgelijke instellingen (ter beoordeeling van het Electriciteitbedrijf) kan een vlakmetertarief worden toegepast met een Klantrecht van fl. 2.50 per maand en een verbruiksrecht van 55 cent per Kilowattuur.

Misbruik en verkwisting van electrische energie.

1. Overeenkomstig art. 5 der Aansluitvoorwaaaden is het den verbruiker verboden de aan hem geleverde electrische energie direct of indirect aan derden te verkoopen of te verstrekken.

2. Het is den verbruiker, die volgens het abonnementstarief electrische energie ontvangt, verboden deze te verkwisten b. v. door het overdag laten doorbranden van lampen buitenshuis. Het Electriciteitbedrijf kan hierop toezicht doen uitoefenen en na tweemalige waarschuwing den verbruiker telkenmale een boete opleggen van tenhoogste twee gulden vijftig cent per maand en per onnoodig brandend aangetroffen lamp.

Uittreksel uit de Aansluitvoorwaarden.

Art. 10. Betaling van het verschuldigde.

1. De aanbieding van de rekening ingevolge stroomverbruik in elke kalendermaand geschiedt vóór den tienden van de daaropvolgende kalendermaand. Het electriciteitbedrijf is gerechtigd hiervoor van den Postdienst gebruik te maken. Aan verbruikers volgens het abonnementstarief wordt echter geene maandelijksche stroomrekening aangeboden, doch aan hen zal bij den aanvang van de abonnementsovereenkomst een door beide partijen onderteekende mededeeling worden verstrekt, waarop o.m. de instelling van den begrenzer en het maandelijks door den verbruiker verschuldigde bedrag wordt vermeld. Deze éénmalige mededeeling treedt in de plaats van de hierboven bedoelde maandelijksche stroomrekening.

2. De betaling van het ingevolge stroomverbruik verschuldigde geschiedt maandelijks tegen een kwijtingsbewijs, dat een behoorlijke specificatie bevat van de samenstellende bedragen en uitsluitend ten kantore van het Electriciteitsbedrijf uiterlijk op den 24sten van elke kalendermaand. Wanneer de 24ste op een Zondag of een algemeen erkenden christelijken feestdag valt, moet de betaling geschieden uiterlijk op den laatsten voorafgaanden werkdag.

3. Blijft de verbruiker in gebreke om zijn schuld tijdig te voldoen, dan kan het Electriciteitbedrijf de aansluiting doen verbreken; de aansluiting wordt alsdan niet hersteld voor dat betaling heeft plaats gehad van het verschuldigde, vermeerderd met de kosten van verbreking en van opnieuw aansluiting volgens het vastgestelde tarief.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS.

✠ Zuster Maria Edeltruda.

Zondagavond, omstreeks half acht overleed op Welgelegen na een kortstondige ziekte van slechts 8 dagen de eerw. Zuster MARIA EDELTRUDA.

Zuster EDELTRUDA, (in de wereld mej. Hendrika van der Linden) werd geboren te Best in 't jaar 1853, op 18 Januari 1874 deed zij haar intree in de Congregatie der Zusters Franciscanessen te Roosendaal, waar zij op 19 Maart 1876 haar H. Professie deed. Op 16 Juni 8881 kwam zij op Curacao aan, waar zij gedurende al die jaren onvermoeid werkzaam is geweest in het pensionaat van Welgelegen. In alle nederigheid, onbekend voor de wereld, heeft zij haar God, en haar medezusters om God, gediend. Maar God die in 't verborgen ziet, heeft haar vele goede werken, haar leven van arbeid, offer en gebed aanschouwd, en Hij moge haar in belooning ervoor de kroon der onsterfelijkheid geven.

Maandagmiddag verrichte Mgr. VUYLSTEKE, geassisteerd door Mgr. A. ELLIS, recter van Welgelegen en den zeereerw. Pater WAHLEN, secretaris van Z. D. H. de plechtige Respons, waarna onder begeleiding van hare Medezusters, Paters en Fraters, het stoffelijk overschot van Zuster Edeltruda grafwaarts werd gedragen.

Zij ruste in vrede!

Belooning voor het Brandweerkorps.

Naar aanleiding van het kranig optreden van ons militaire brandweerkorps bij den brand van verleden week, waarbij het haar met een haast bovenmenschelijke inspanning en met behulp van de „Samsom" is mogen gelukken den brand tot het eene perceel van de [illegible] te beperken, hebben de [illegible] CAPRILES en A. C. HENRIQUEZ het sympatieke initiatief genomen om bij den handel gelden in te zamelen ter belooning. Deze collecte heeft ruim f. 1400 opgebracht, welke in handen van Kapitein Borren zijn gesteld ter verdeeling.

Bravo!

Moord op Sta Maria.

Zaterdagavond laat hadden er op Sta Maria twee mannen ruzie met elkaar. Het waren de beide chauffeurs SIMON LEITO en MARTINUS DA COSTA GOMEZ, beide zwagers van elkaar. Zij gingen van elkander weg: doch kort daarna verscheen SIMON in zijn truck tot bij het huis van MARTINUS. Hij had een jachtgeweer bij zich, dat hij op een afstand van nauwelijks 5 à 6 meter, zooals men uit den bundel der hagelkorrels opmaakte, afschoot. Het geweer toch was met fijne hagel geladen. Het schot trof MARTINUS bijna recht in zijn long en hart, zoodat hij zoo goed als op slag dood was. SIMON vluchtte weg, doch ging zich zelf kort daarna bij de politie aangeven. Het lijk van den verslagene werd daarna naar het St. Elisabethshospitaal vervoerd. Zondag morgen werd de dader met het lijk geconfronteerd.

Bij de gerechtelijke lijkschouwing, die daarna volgde, werd bevonden dat ongeveer een 50 tal hagelkorrels hart en linkerlong doorboord hadden. Het hart was als 't ware doorzeefd van hagelkorrels, zoodat de dood onmiddelijk moet zijn ingetreden.

De dader beweerde dat hij op een hond heeft willen schieten, doch dat het schot ongelukkigerwijze zijn zwager getroffen heeft.

INGETROKKEN RIJBEWIJZEN.

Emilio Kwidama op 25 April 1929 voor zes maanden.

De Salaris-commissie.

Er is in den laatsten tijd, zoowel in als buiten de pers, nog al eens gemopperd dat men maar niets hoort van 't werk der salariscommissie. Reeds ruim 6 maanden is deze commissie aan 't werk, en de belanghebbenden, vooral de lagere ambtenaren die elken dag weer opnieuw de duurte van het leven aan den lijve ondervinden, beginnen — heel begrijpelijk — het geduld er ondes te verliezen.

Doch „cu pacencia gana gloria — geduld overwint 't al." Laten we hopen dat dit ook met de resultaten van 't werk der commissie 't geval moge zijn.

Naar wij thans van bevoegde zijde vernemen, is de Commissie hard aan 't werk, vergadert in den laatsten tijd zelfs twee maal per week, en is zij bijna aan het eind van haar taak. Dit geeft weer moed en vertrouwen.

Afscheid van den Heer C. Hoek.

Dinsdag 30 April l. l. was het de dag, dat onze sympatieke Havenmeester de Heer C. HOEK, afscheid nam uit zijne functie, waaruit hem op zijn verzoek eervol ontslag is verleend, na een dienst tijd van 35 jaar, waarvan meer dan 12 jaar op Curaçao.

Om dien dag voor hem tot een onvergetelijke te maken, kwamen de loodsen tot dat doel in den voormiddag ten ongeveer elf uur bijeen op het loodskantoor.

Alsof het zoo moest wezen konden alle loodsen van Willemstad present zijn, wat wel zeldzaam is tegenwoordig met de steeds drukker wordende scheepvaart, waarbij onophoudelijk de diensten der loodsen worden vereischt.

Om te beginnen richtte de nieuw benoemde Havenmeester, de Heer W. GAUW, woorden van dank tot den Heer HOEK voor de ondervonden aangename samenwerking en voor de bereidwilligheid, waarmee deze hem steeds ter zijde had gestaan om zich in zijne nieuwe betrekking in te werken.

Namens alle loodsen nam toen de Heer G. V/D STRUIS, als oudste loods, het woord om den Heer HOEK in zijn verder leven geluk en gezondheid toe te wenschen en om hem dank te betuigen voor alles wat hij deed ter verbetering der positie van de loodsen had gedaan en tevens om uiting te geven aan hunne waardeering voor de aangename prettige wijze waarop hij steeds den dienst heeft geleid.

Uit naam van alle loodsen overhandigde de Heer V. D. STRUIS den Heer HOEK als eene herinnering aan hen allen en als een bewijs van hunne vriendschappelijke gevoelens jegens hem een gouden horloge in étui, met inscriptie.

De Heer HOEK toonde zich zeer getroffen en dankte de loodsen voor de ondervonden vriendschap, hun betuigende, dat hij steeds hun aller vriend zal blijven en hen met raad en daad ter zijde zal blijven staan.

Door loods CADIERES werd den Heer HOEK in étui, een gouden gesp en horlogeketting aangeboden.

Door den Heer CASPAR, den onderhavenbeheerder, werd den Heer HOEK namens het kantoorpersoneel met een kleine toespraak een zeer mooie vulpenhouder en vulpotlood in étui aangeboden.

Heer GAUW tracteerde op champagne en er werd over en weer geklonken op de wederzijdsche gezondheid en voorspoed.

De tongen kwamen los en hartelijke woorden en welgemeende handdrukken werden gewisseld.

Daarna nam de Heer TIJMONS het woord om den nieuwen Havenmeester te complimenteeren.

Gedurende den tijd, dat U hier nu in ons midden zijt, hebben we U leeren kennen als iemand, die weet wat hij wil en iemand die hart heeft voor de belangen van de haven en tevens voor de belangen van de loodsen. Wij gevoelen, dat onze arbeid, die tegenwoordig zeer zwaar is door het tekort aan loodsen, omdat thans alle schepen werkelijk loodsplichtig zijn en wij allen nacht en dag klaar moeten staan, door U wordt gewaardeerd.

Wij geven U de verzekering van onze algeheele medewerking bij Uwen arbeid als Havenmeester en hopen dat ook van hoogerhand U de medewerking niet zal worden onthouden bij maatregelen door U te nemen in het belang van de haven van Curaçao.

Wij feliciteeren U van harte met Uwe benoeming als Havenmeester en wenschen U alle succes toe in die betrekking. Daarna sprak de Heer GAUW een woord tot de loodsen en het kantoorpersoneel.

Hij hoopte dat er steeds een sfeer van vertrouwen zal blijven bestaan tusschen hem en de loodsen en 't kantoorpersoneel en dat hij steeds overtuigd moge blijven van hunnen goeden wil tot samenwerking en hunne plichtsbetrachting.

Alle aanwezigen wenschten daarna met een handdruk den nieuwen Havenmeester geluk met zijn benoeming.

Ook wij nemen bij dezen afscheid van den Heer HOEK als Havenmeester, met een woord van oprechten dank voor de bereidwilligheid waarmede hij ons steeds in voorkomende gevallen alle gewenschte inlichtingen verschafte. Wij wenschen hem na zijn prachtigen staat van dienst een welverdiend „otium cum dignitate," en alles wat goed is in zijn verder leven.

Radiomuziek programma

van den Kortegolfzender PHOHI te Huizen Noord-Holland op een golflengte van 16.88 Meter:

Op Maandag 6, Woensdag 8, Donderdag 9, Vrijdag 10 van 7.23 a.m. tot 11.23 a.m.

Circulaire.

Volgens ontvangen circulaire hebben de Heeren N. MAURICIO DE JONGH en JOSE M. T. MARTIJN zich verbonden tot een handelsfirma onder den naam van DE JONGH & MARTIJN. Wij wenschen de nieuwe firma veel succes.

Poging tot zelfmoord.

Zaterdagmiddag verleden week, ging een man van Barber, genaamd A. S. in een schuurtje bij zijn huis, nam zijn hakmes en bracht er zich een zware verwonding mee toe aan hals en buik. Hevig bloedend werd hij daar gevonden en naar 't Hospitaal vervoerd, waar hij verbonden werd. Daar de wonden echter niet zoo ernstig waren en de man niet wel bij 't hoofd was werd hij naar Monte Cristo overgebracht.

President Gomez herkozen. Naar wij vernemen heeft de heer HORACIO LEYBA, Consul Generaal van Venezuela alhier bericht ontvangen, dat Generaal J. V. GOMEZ herkozen is als President der Ver. St. van Venezuela voor de periode 1929—1936. Onze gelukwenschen en beste wenschen voor den gestagen bloei van Venezuela.

Fraaie berichtgeving.

Er is wel niets waarmee zoo gesold wordt als met de waarheid. Het volgende berichtje uit „De West" geeft er in weer een éclatant staaltje van.

Moord op Curacao.

Men schrijft ons uit Willemstad:

Dezer dagen is hier iets vreemds voorgevallen. Een militaire politie-beambte heeft een Engelschman dood geschoten. De juiste oorzaken van dit feit zijn nog niet bekend. Men beweert, dat er een oude veete bestond tusschen hun beiden. De Engelschman wachtte op een eenzame plek den beambte af en viel hem met een scheermes aan. Nadat hij den beambte verschillende flinke verwondingen had toegebracht, trok deze zijn vuurwapen, en schoot zijn aanvaller *a bout portant dood*. Hij loste twee schoten, waarvan een een Curacaonaar trof. Deze was echter niet doodelijk getroffen. De zaak is in onderzoek bij de politie.

Zoodaar de beschrijving van 't geen er op 7 Maart l. l. op den burg Altena gebeurd is, en waarvan wij een zoo nauwkeurig mogelijke beschrijving gaven in ons nummer van 9 Maart.

„Iets vreemds" noemt schrijver het; ja, vreemd is 't zeker, hoe men de feiten zóó op den kop kan zetten dat er nauwelijks meer iets van de herkennen valt.

Collega „De West," wacht u voor zulke berichtgevers die zich zelf en u blameeren. De „doodgeschoten" Engelschman is medio April door een infectie in de wond overleden.

Officieele berichten.

De Gouverneur heeft op een door Zijne Excellentie op den 18den April d. j. aan Zijne Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden verzonden telegram luidende: „Curaçao biedt Uwer Koninklijke Hoogheid eerbiedig oprechte gelukwenschen aan," het volgende telegram uit 's Gravenhage ontvangen: „Oprechten dank aan U en bevolking. Prins Hendrik." Verder heeft Zijne Excellentie op een op den 29sten April j.l. aan Hare Majesteit de Koningin verzonden telegram luidende: „Curaçao biedt eerbiedig Uwer Majesteit en Zijner Koninklijke Hoogheid den Prins der Nederlanden zijne oprechte gelukwenschen aan met den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana," het volgende telegram uit Den Haag ontvangen: „Onzen oprechten dank gelukwenschen Curacao. Wilhelmina". en op een op denzelfden dag aan Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana verzonden luidende: „Curacao biedt eerbiedig Uwer Koninklijke Hoogheid zijne oprechte gelukwenschen aan," heeft Zijne Excellentie het volgende telegram ontvangen: „Curacao oprechten dank gelukwenschen. Juliana."

Aan den Seiner bij den Landsradiodienst in Curaçao, E. O Frigerio, is op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer S. F. Landmeter is benoemd tot Secretaris van de Gezondheidcommissie op Curacao.

De monteur bij den post voor D. T. op St Martin N. G., C. Verheul, is eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van motordrijver bij genoemden post.

In verband met de opening van de vergadering van de Kolonialen Raad op Dinsdag, den 14 den Mei a. s. is het volgende bepaald:

1o op dien dag zullen, met zonsopgang, van de gouvernements — vaartuigen, van de forten en van de gouvernements — gebouwen, waar dat bij feestelijkheden gebruikelijk is, de vlaggen worden geheschen en niet vóór zonsondergang worden gestreken.

2°. De Voorzitter, Ondervoorzitter en Leden van den Kolonialen Raad, de Ondervoorzitter en Leden van den Raad van Bestuur vereenigen zich te negen uur des voormiddags in de vergaderzaal van den Kolonialen Raad;

3°. De Gouverneur, vergezeld van zijn militairen adjudant, verlaat het Gouvernementshuis te negen uur des voormiddags, teneinde de vergadering te gaan openen;

4°. De Gouverneur, gekomen zijnde aan het Raadhuis, wordt ontvangen door een door den Voorzitter van den Kolonialen Raad te benoemen commissie, die hem naar de raadzaal geleidt;

5°. De Gouverneur opent de vergadering;

6°. Dadelijk na de opening verlaat de Gouverneur de vergadering en wordt tot aan de deur van het Raadhuis begeleid door de sub 4°. bedoelde commissie;

7o. Voor het Raadhuis word een eerewacht van het garnizoen opgesteld;

8o. Een saluut van vijftien schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zoowel het oogenblik dat de Gouveneur het Gouvernementshuis als dat waarop hij het Raadhuis verlaat.

Gerardus van der Weide is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ter Inspectie der Belastingen alhier.

Auto-ongeluk. Gisterenavond tusschen 7 en 8 uur is bij *Gran Beuw* onder Sta Rosa, een truck waarvan een band gerepareerd werd terwijl de reizigers uitgestapt en langs den kant van den weg zaten, door een andere truck, die uit de richting van Montagne kwam, in volle vaart aangereden. Een man en vrouw werden zwaar gewond.

De vrouw is nog denzelfden avond ten 10 uur in het St. Elisabeth's Gasthuis aan de bekomen verwondingen overleden.

Inspectie-Onderwijs.

Examens in Boekhouden en Handelscorrespondentie.

De Inspecteur van het Onderwijs in Curaçao brengt ter kennis van belanghebbenden:

1°. dat de examens der Vereeniging van Leeraren in het Boekhouden te Amsterdam, in Curaçao zullen worden afgenomen op 18 en 19 Juni a.s.

2°. dat de examens der Vereeniging van Leeraren in Talen en Handelscorrespondentie (L. I. T. E. H.), aangesloten bij de Vereeniging van Leeraren in het Boekhouden te Amsterdam, waarbij de gelegenheid opengesteld wordt tot het afleggen van Examen in Handelscorrespondentie voor Nederlandsche, Fransche, Duitsche, Engelsche, Zweedsche en Spaansche taal, in Curaçao zullen worden afgenomen op 25 en 26 Juni a.s.

Prospectie dezer bovengenoemde examens met voorwaarden voor de aanmelding zijn aanwezig ter Inspectie van het Onderwijs.

De aanmelding moet geschieden bij den Inspecteur van het Onderwijs vóór 1 Juni 1929.

Willemstad, 26 April 1929.

De Inspecteur van het Onderwijs
H. J. A. SCHROEDER.

Waarom wij u geld kunnen uitsparen en u het best kunnen gerieven.

W[illegible] de [illegible] Firestonebanden in deze streken zijn wij gemachtigd tot verkoop en onderhoud van die banden welke in de industrie allergunstigst bekend zijn onder den naam van Firestone.

Wij hebben autobanden in studie genomen en zijn nu in staat u zóó te gerieven dat u zekerheid heeft van UIT de Firestone in gummi gedrenkte banden het volle aantal Kilometers te halen dat er IN is gelegd door de grootste fabrieken ter wereld die speciaal autobanden produceeren.

U kan op ons rekenen voor het zuiver passen en oppompen van uw banden, alsmede voor het nazien ervan en alle gewenschte reparatie. Wij kunnen u met raad en daad helpen, waardoor u geld uitspaart.

MOST MILES PER DOLLAR

A. D. CAPRILES & Co.
Heerenstraat No. 20.

The Mark of Quality

Firestone

In gummi gedrenkte banden.